

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 384

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 5 iunie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
150.	— Lege privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 83/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 9/1992 privind organizarea statisticii publice.....	1	Decizia nr. 97 din 21 martie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 liniuța a doua din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, cu modificările și completările ulterioare.....
238.	— Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 83/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 9/1992 privind organizarea statisticii publice.....	2	4-6
★		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
485.	— Decret privind numirea și eliberarea unor judecători și a unui procuror.....	2	707. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie pentru populație cod 1061.....
488.	— Decret privind conferirea unor decorații naționale.....	2-3	7-8
489.	— Decret privind conferirea Ordinului național <i>Pentru merit</i> în grad de <i>Ofițer</i>	3	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI
		40.	— Hotărâre privind numirea administratorului special la Banca Turco-Română — S.A.....
			8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 83/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 9/1992 privind organizarea statisticii publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța Guvernului nr. 83 din 30 august 1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 9/1992 privind organizarea statisticii publice, emisă

în temeiul art. 1 lit. R din Legea nr. 140/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 31 august 1999.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 11 martie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 1 aprilie 2002.
Nr. 150.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 83/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 9/1992 privind organizarea statisticii publice

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 83/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 9/1992 privind organizarea statisticii publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 martie 2002.
Nr. 238.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind numirea și eliberarea unor judecători și a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), ale art. 99 alin. (1) și ale art. 133 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 47, ale art. 92 alin. 1 lit. a), b) și e) și ale art. 131 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 206/2002, nr. 207/2002 și nr. 208/2002,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se numesc în funcția de judecător, la instanțele menționate în dreptul fiecăruia, următorii:

— domnul Vasile Cărbune-Cosac — Judecătoria Hârșova;
— doamna Midiea Nemțeanu — Judecătoria Săveni.

Art. 2. — Se eliberează din funcție următorii magistrați:
a) prin demisie:

— domnul Vasile Cezar Cozmaciuc — judecător la Judecătoria Sectorului 5 București, pe data de 5 aprilie 2002;

b) prin pensionare potrivit legii sau încetarea activității pensionarului reîncadrat:

— doamna Aurora Popescu — judecător la Curtea de Apel Bacău, la cerere, pe data de 1 ianuarie 2002;

c) conform art. 92 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 92/1992, republicată:

— domnul Iulian-Sebastian Popa — procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Iași.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 30 mai 2002.
Nr. 485.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea unor decorații naționale

În temeiul prevederilor art. 94 și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A pct. I, II și III și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, la propunerea ministrului culturii și cultelor,

pentru talentul și dăruirea arătate în îndelungata activitate artistică, științifică și didactică prin care au promovat tradițiile culturale specifice fiecărei comunități etnice și valorile autentice ale artei universale, creând un spațiu de exemplară conviețuire și de civilizație românească,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul național *Steaua României* în grad de *Cavaler* prim-rabinului doctor Ernest Neumann.

Art. 2. — Se conferă Ordinul național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*:

— domnului Ion Marin Almăjan, scriitor, director al Direcției pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național a județului Timiș;

— doamnei profesoare Augusta V. Anca, președinta Fundației „Augusta“;

— domnului Ciprian-Laurențiu I. Cipu, maestru coregraf, director al Centrului de Cultură și Artă al Județului Timiș;

— domnului profesor universitar doctor Ivan I. Evseev, etnolog și antropolog;

— domnului profesor Francisc J. Fruch (Anavi Adam), poet;
 — doamnei Emilia A. Jivanov, pictor scenograf, Teatrul Național din Timișoara;
 — domnului Vladimir M. Jurăscu, actor, Teatrul Național din Timișoara;
 — domnului Remus-Laurențiu Georgescu, compozitor și dirijor;
 — domnului profesor doctor Slavomir T. Gvozdenovici, poet;
 — domnului profesor doctor Florin T. Medeleț, arheolog;
 — domnului Corneliu N. Murgu, tenor, director general al Operei Române din Timișoara;
 — domnului profesor universitar doctor Victor A. Neumann, istoric;
 — doamnei profesoare Lucia Șt. Nicoară, director general al Teatrului Național din Timișoara;
 — doamnei profesoare Annemarie I. Podlipny-Hehn, scriitoare;
 — domnului Mircea P. Șerbănescu, scriitor;
 — domnului profesor universitar Gheorghe I. Tohăneanu, lingvist și scriitor;
 — doamnei doctor Rodica Victoria-Ileana Șt. Vârtaciu, istoric de artă.

Art. 3. — Se conferă Ordinul național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler*:

— doamnei Veronica C. Andruseac, bibliotecar, director al Căminului Cultural din Recaș, județul Timiș;
 — domnului Paul-Eugen P. Banciu, romancier, director al Bibliotecii Județene Timiș;
 — domnului profesor universitar doctor Iosif I. Cheie, Universitatea de Vest din Timișoara;
 — doamnei profesoare Lidia D. Ciolac, artist plastic — grafician;
 — doamnei profesoare Sorina I. Ianovici-Jecza, director al Fundației Interart „Triade” din Timișoara;
 — domnului profesor Deliu P. Petroiu, critic de artă;
 — domnului Vasile T. Pinteș, pictor și grafician;
 — doamnei profesoare Doina-Ioana J. Popa, președinta Fundației Culturale „Artmedia”;
 — domnului Ștefan Popa Popas, caricaturist;
 — doamnei profesoare Anna Maria L. Popescu (Maria Pongracz), scriitoare;
 — domnului conferențiar universitar doctor Adrian I. Rachieru, scriitor, directorul Editurii „Augusta”;
 — domnului Petru A. Stoica, poet, director al Fundației Culturale Româno-Germane din Jimbolia, județul Timiș.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. 2 din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 1 iunie 2002.
 Nr. 488.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Ordinului național *Pentru Merit* în grad de *Ofițer*

În temeiul prevederilor art. 94 și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A pct. III și ale art. 11 alin. (1) pct. I.3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

la propunerea președintelui Comitetului Olimpic Român, pentru perseverența, dârzenia și curajul de care a dat dovadă în temerara încercare concretizată prin atingerea pe schiuri, în anul 2001, a Polului Nord și, respectiv, a Polului Sud, fiind astfel primul român care a realizat această performanță sportivă de excepție,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă doamnei profesoare Maria (Uca) Marinescu Ordinul național *Pentru Merit* în grad de *Ofițer*.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 3 iunie 2002.
 Nr. 489.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 97

din 21 martie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 liniuța a doua din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Vlad Mihai Cercel	— magistrat-asistent

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 liniuța a doua din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Mihail Ionel Ghiga în Dosarul nr. 3.932/2001 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 14 martie 2002 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 21 martie 2002 în vederea depunerii de concluzii scrise de către autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 octombrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 3.932/2001, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, cu modificările și completările ulterioare**, excepție ridicată de Mihail Ionel Ghiga într-un litigiu cu Ministerul Finanțelor Publice, Direcția generală a finanțelor publice a municipiului București și Administrația finanțelor publice a sectorului 1 București, având ca obiect restituirea impozitului pe venit nedatorat, plătit de autorul excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 86 liniuța a doua din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999, cu modificările și completările ulterioare, care abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/1997, sunt neconstituționale, abrogarea în special a dispozițiilor art. 3 lit. n) din acest ultim act normativ contravenind prevederilor art. 15 alin. (2), art. 43 alin. (1), art. 53 alin. (2), art. 72 alin. (3) lit. l), art. 78 și ale art. 114 alin. (4) din Constituție. Astfel, prin dispozițiile art. 3 lit. n) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/1997 s-a stabilit scutirea de plata impozitului pe venit a anumitor categorii de persoane, între acestea fiind inclus și autorul excepției. Întrucât dispozițiile criticate abrogă un drept social câștigat, autorul excepției consideră că au caracter retroactiv, încălcând astfel prevederile art. 15 alin. (2) și ale art. 78 din Constituție. De asemenea, se încalcă dreptul cetățenilor la un nivel de trai decent, consacrat de prevederile art. 43 alin. (1) din Constituție, precum și principiul așezării juste a sarcinilor fiscale, reglementat de prevederile constituționale ale art. 53 alin. (2). Autorul excepției mai susține că, potrivit prevederilor art. 72 alin. (3) lit. l) din Constituție, protecția socială este inclusă în

domeniul legilor organice, neputând fi reglementată printr-o ordonanță emisă în baza unei legi de abilitare. Astfel sunt încălcate și prevederile art. 114 alin. (4) din Constituție, care prevăd convocarea obligatorie a Parlamentului în cazul emiterii de ordonanțe de urgență în domeniul legilor organice.

În susținerea excepției autorul acesteia invocă și deciziile Curții Constituționale nr. 55/2000 și nr. 148/2001 prin care au fost declarate neconstituționale dispoziții legale care permiteau revocarea anumitor drepturi acordate legal foștilor deținuți politici, în baza Decretului-lege nr. 118/1990. În concluzie, autorul excepției solicită admiterea acesteia.

Judecătoria Sectorului 5 București, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că dispozițiile legale care formează obiectul controlului de constituționalitate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției și propune respingerea excepției.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că dispozițiile criticate nu retroactivează, întrucât au intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2000, așa cum rezultă din art. 70 al Ordonanței Guvernului nr. 73/1999. Nu sunt încălcate nici prevederile art. 53 alin. (2) din Constituție, întrucât acordarea unor scutiri este de competența exclusivă a legiuitorului, neprevăderea unor asemenea facilități putând fi determinată tocmai de obligația statului de a asigura o așezare justă a sarcinilor fiscale. Abrogarea prevăzută de dispozițiile criticate nu aduce atingere obligației statului de a lua măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, în vederea asigurării unui nivel de trai decent, prevăzută la art. 43 alin. (1) din Constituție. De asemenea, Guvernul consideră că nu sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 72 alin. (3) lit. l), întrucât Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privește domeniul impozitelor, domeniu care aparține legii ordinare, conform art. 138 din Constituție, iar nu regimul general privind protecția socială. În final, Guvernul apreciază că dispozițiile criticate nu au legătură cu prevederile art. 114 alin. (4) din Constituție, care se referă la ordonanțele de urgență.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere exprimate de președintele Camerei Deputaților și de Guvern, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992,

republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

În legătură cu obiectul excepției de neconstituționalitate, deși în încheierea de sesizare a Curții Constituționale este indicat art. 86 din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999, în realitate Curtea constată că acesta îl constituie dispozițiile art. 86 liniuța a doua din acest act normativ, prin care se abrogă dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/1997. În consecință, Curtea urmează să se pronunțe asupra dispozițiilor art. 86 liniuța a doua din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 31 august 1999, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții ce au următorul cuprins:

„Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă:

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/1997 privind impunerea veniturilor realizate de persoanele fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 29 decembrie 1997, aprobată și modificată prin Legea nr. 246/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 22 decembrie 1998;“

Dispozițiile abrogate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/1997, la care autorul excepției face referire, sunt cele ale art. 3 lit. n), cu următorul cuprins: „Nu se supun plății impozitului reglementat prin prezenta ordonanță de urgență: [...]

n) veniturile realizate de persoanele fizice în vârstă de peste 65 de ani împliniți — femeile și 70 de ani împliniți — bărbații, invalizii de gradul I și persoanele cu handicap asimilabile gradului I de invaliditate, care realizează venituri din practicarea pe cont propriu și în mod singular a unei meserii sau profesii, cu excepția veniturilor obținute exclusiv din activitatea de comerț.“

Prevederile constituționale invocate de autorul excepției de neconstituționalitate în susținerea acesteia sunt următoarele:

— art. 15 alin. (2): „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.“;

— art. 43 alin. (1): „Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.“;

— art. 53 alin. (2): „Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.“;

— art. 72 alin. (3) lit. l): „Prin lege organică se reglementează: [...]

l) regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială;“;

— art. 78: „Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la data publicării sau la data prevăzută în textul ei.“;

— art. 114 alin. (4): „În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin dispozițiile art. 85 liniuța întâi din Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 august 2001, au fost abrogate prevederile Ordonanței Guvernului nr. 73/1999. Conform art. 73 din Ordonanța Guvernului nr. 7/2001, majoritatea dispozițiilor acestui act normativ, printre care și cele ale art. 85, au intrat în vigoare la 1 ianuarie 2002, dată ulterioară sesizării Curții Constituționale. În consecință, Curtea urmează să stabilească, în primul rând, dacă este competentă sau nu să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate ridicată.

În acest sens Curtea reține că prin dispozițiile art. 86 liniuța a doua din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 a fost abrogată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/1997, facilitățile privind plata impozitului pe venit prevăzute la art. 3 lit. n) din acest din urmă act normativ nefiind preluate în cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 73/1999.

În ceea ce privește Ordonanța Guvernului nr. 7/2001, Curtea reține că prevederile acestui act normativ reiau, în

marea lor majoritate, dispozițiile cuprinse în Ordonanța Guvernului nr. 73/1999, abrogată de la data de 1 ianuarie 2002. Totuși nu există un text legal similar celui din art. 86 liniuța a doua din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999, prin care se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/1997. Însă acest lucru nici nu ar fi fost necesar, întrucât potrivit dispozițiilor art. 60 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 31 martie 2000, „Abrogarea unei dispoziții sau a unui act normativ are totdeauna caracter definitiv. Nu este admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior să se repună în vigoare actul normativ inițial“. În consecință, în cazul în care ar fi dorit să reactiveze anumite dispoziții din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/1997, legiuitorul, prin derogare de la prevederile menționate mai sus, ar fi trebuit să prevadă în mod expres aceasta.

Rezultă de aici că Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 a preluat în ansamblu soluția legislativă din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999, neprevăzând scutirea de impozit reglementată la art. 3 lit. n) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/1997. Curtea constată că, pe de o parte, textul criticat de autorul excepției nu a fost preluat în noul act normativ, împrejurare ce ar presupune respingerea excepției, ca devenită inadmisibilă, iar pe de altă parte, soluția legislativă a fost preluată, în ansamblu, în noul act normativ, aspect ce ar impune examinarea pe fond a excepției.

Curtea Constituțională reține că în rezolvarea acestei chestiuni determinantă este natura normei juridice criticate de autorul excepției. Astfel această normă reprezintă o normă juridică de abrogare. Or, o astfel de normă are un efect, pe de o parte, instantaneu, în sensul că aplicabilitatea dispozițiilor abrogate încetează o dată cu intrarea în vigoare a textului abrogator, iar pe de altă parte, definitiv, în sensul că dispozițiile abrogate nu mai pot fi reactivate în viitor, în lipsa unei prevederi exprese în acest sens. De aici rezultă caracteristica diferită a unei norme juridice abrogatoare față de o dispoziție legală tipică. În timp ce aceasta din urmă se aplică în mod permanent, zi cu zi, până la ieșirea din vigoare, norma de abrogare se aplică o singură dată, la intrarea în vigoare, însă efectul abrogator persistă, în principiu, în mod definitiv. Dată fiind această particularitate a normei juridice abrogatoare, Curtea observă că din această perspectivă nu are relevanță dacă textul abrogator a fost abrogat la rândul lui sau nu până la data pronunțării deciziei Curții Constituționale. O altă interpretare, bazată pe cerința ca în cazul abrogării ei conținutul normei juridice abrogatoare să fie preluat expres în noul act normativ, nu poate fi reținută, fiind bazată pe un formalism excesiv. Astfel, în această ipoteză examinarea pe fond a unor asemenea excepții de neconstituționalitate ar fi practic imposibilă, întrucât, în principiu, legiuitorul nu va mai relua dispozițiile de abrogare a unor acte normative deja abrogate, un asemenea demers fiind superfluu.

Potrivit prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare [...]“. În jurisprudența constantă a Curții, concretizată, de exemplu, prin Decizia nr. 246 din 18 septembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 27 noiembrie 2001, și prin Decizia nr. 25 din 29 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 21 februarie 2002, s-a statuat că această condiție de admisibilitate, și anume ca dispoziția ce constituie obiectul excepției de neconstituționalitate să fie în vigoare, trebuie îndeplinită la momentul pronunțării deciziei Curții. Pe de altă parte, nu este mai puțin adevărat că această condiție a privit dispoziții legale tipice, iar nu și norme atipice, cum este cazul normelor de abrogare. În cazul unor astfel de norme juridice s-ar putea interpreta că o dată cu intrarea lor în vigoare și-au epuizat efectul, nemaifiind deci în vigoare și nemaiputând face obiectul unui control pe

calea excepției de neconstituționalitate. Însă o astfel de interpretare este infirmată chiar de jurisprudența Curții, prin care au fost soluționate pe fond excepții de neconstituționalitate privind dispoziții de abrogare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 15 din 25 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 14 iunie 2000, sau Decizia nr. 174 din 23 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 14 septembrie 2001. De aceea în cazul dispozițiilor de abrogare condiția ca acestea să fie în vigoare la momentul pronunțării deciziei Curții trebuie înțeleasă în sensul ca efectul abrogator al acestora să persiste la acel moment, în caz contrar asemenea excepții fiind respinse, ca devenite inadmisibile. Dacă în speța de față Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 ar fi preluat dispozițiile cuprinse în art. 3 lit. n) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/1997, aceasta ar fi însemnat că efectul abrogator al dispozițiilor art. 86 liniuța a doua din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 a încetat, excepția devenind inadmisibilă. Însă, după cum s-a arătat mai sus, Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 a preluat, dimpotrivă, soluția legislativă consacrată de Ordonanța Guvernului nr. 73/1999.

Astfel, având în vedere aceste argumente, faptul că interesul autorului excepției este același ca și la data sesizării Curții, precum și împrejurarea că soluția legislativă a fost menținută, în ansamblul său, Curtea urmează să examineze pe fond excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 liniuța a doua din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, cu modificările și completările ulterioare.

Analizând susținerea privind încălcarea prin dispozițiile criticate a principiului neretroactivității legii, Curtea constată că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 73/1999 au intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2000, așa cum reiese din art. 70 din acest act normativ. Rezultă că susținerea autorului excepției este neîntemeiată, dispozițiile criticate neafectând în vreun fel prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/1997 pe perioada anterioară datei de 1 ianuarie 2000. Așadar nu au fost încălcate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) și ale art. 78.

Nu se poate susține nici încălcarea dispozițiilor art. 43 alin. (1) din Constituție, privind obligația statului de a lua măsuri de dezvoltare economică și protecție socială de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent, întrucât plata impozitelor constituie, potrivit prevederilor art. 53 alin. (1) din Constituție, o îndatorire fundamentală a cetățenilor, în raport cu care

întreprinderile acordate de stat în legătură cu îndeplinirea acestei îndatoriri reprezintă excepții asupra cărora statul are libertatea de decizie, în funcție și de resursele financiare de care dispune. De altfel impozitele și taxele încasate de la contribuabili reprezintă mijloace cu ajutorul cărora statul își poate îndeplini obligația prevăzută la art. 43 alin. (1) din Constituție.

Dispozițiile criticate nu contravin prevederilor art. 53 alin. (2) din Constituție, privind justa așezare a sarcinilor fiscale, întrucât pe lângă argumentele de mai sus aceasta nu implică în mod necesar neimpozitarea anumitor venituri, o asemenea măsură fiind de competența exclusivă a Parlamentului, în calitate de unică autoritate legiuitoare a țării, conform prevederilor art. 58 alin. (1) din Constituție.

Curtea reține că nu sunt încălcate nici prevederile art. 72 alin. (3) lit. l) din Constituție, întrucât Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 nu are ca obiect de reglementare regimul general de protecție socială, ci impozitul pe venit, care, conform prevederilor art. 138 alin. (1) din Constituție, poate fi reglementat prin lege ordinară.

În ceea ce privește dispozițiile art. 114 alin. (4) din Constituție, acestea nu sunt aplicabile în cauză, întrucât se referă la adoptarea ordonanțelor de urgență, în timp ce Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 a fost emisă în condițiile art. 114 alin. (1) din Constituție, în baza Legii nr. 140/1999 privind abilitatea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 22 iulie 1999.

În final Curtea reține că nu pot fi primite susținerile autorului excepției referitoare la jurisprudența anterioară a Curții Constituționale. Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 22 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 7 august 2000, a privit dispoziții legale care permiteau revocarea unor acte administrativ-jurisdicționale prin care au fost stabilite în mod definitiv anumite drepturi, ceea ce avea ca efect desființarea, pentru trecut, a acestor drepturi. Or, în cauza de față este vorba despre încetarea pentru viitor a unor facilități, nefiind afectată perioada în care dispozițiile legale ce consacrau aceste facilități au fost în vigoare. În ceea ce privește Decizia Curții Constituționale nr. 148 din 8 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 20 septembrie 2001, aceasta a privit dispoziții legale care stabileau termene diferite pentru depunerea unor cereri, în funcție de domiciliul și calitatea unor persoane, neavând nici o legătură cu obiectul excepției de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 liniuța a doua din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Mihail Ionel Ghiga în Dosarul nr. 3.932/2001 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 martie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Vlad Mihai Cercel

Întrucât a încetat calitatea
de magistrat-asistent a domnului
Vlad Mihai Cercel, în locul său
semnează, în temeiul art. 261 alin. 2
din Codul de procedură civilă,
Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie pentru populație cod 1061

În conformitate cu prevederile Legii datoriei publice nr. 81/1999, ale Ordonanței Guvernului nr. 66/1994 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, republicată, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 120/1999 și prin Ordonanța Guvernului nr. 35/2000, Ministerul Finanțelor Publice lansează o emisiune de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație, prin trezoreria statului, începând cu data de 5 iunie 2002.

Prin acest sistem statul protejează economiile populației de riscurile inflației și ale pieței bancare și contribuie la consolidarea încrederii în moneda națională, garantând rambursarea la scadență și plata dobânzilor aferente.

Trezoreria statului este abilitată să lanseze emisiuni de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație, scop în care ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

ARTICOLUL 1

Forma și codul emisiunii

Certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație se emit în formă nominală și cuprind cuponul (matca) și certificatul de trezorerie propriu-zis.

Codul emisiunii este 1061.

ARTICOLUL 2

Data emisiunii

Certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație se pun în vânzare în numerar și prin virament din conturile personale deschise la băncile comerciale și la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A., pe o perioadă de 180 de zile, cu subscripție în zilele de: 5, 6, 7, 12, 13, 14, 19, 20, 21, 26 și 27 iunie 2002. Termenul de răscumpărare a certificatelor de trezorerie este în zilele de: 2, 3, 4, 9, 10, 11, 16, 17, 18, 23 și 24 decembrie 2002.

ARTICOLUL 3

Valoarea nominală a emisiunii

Emisiunea de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație reprezintă suma încasată până în ultima zi de subscripție.

ARTICOLUL 4

Valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație

Emisiunea de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație se efectuează prin certificate de trezorerie cu o valoare nominală de 1.000.000 lei, 5.000.000 lei, 10.000.000 lei, 20.000.000 lei și 50.000.000 lei, pe termen de 180 de zile calendaristice.

La cumpărare titularii certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație pot împuternici și o altă persoană pentru răscumpărare.

ARTICOLUL 5

Rata dobânzii

Dobânda aferentă certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație este de 27% pe an, pentru o perioadă de subscriere de 180 de zile calendaristice, calculată după formula:

$$D = \frac{VN \times 27 \times 180}{360 \times 100},$$

în care:

D = suma dobânzii;

VN = valoarea nominală a certificatului de trezorerie.

ARTICOLUL 6

Data scadenței

Scadența emisiunii de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație se stabilește începând cu ziua încasării contravalorii acestora și până la data împlinirii termenului de 180 de zile calendaristice inclusiv.

ARTICOLUL 7

Închiderea emisiunii

Operațiunea de închidere a emisiunii de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație are loc în data de 27 iunie 2002, la ora 14,00.

ARTICOLUL 8

Condițiile de răscumpărare și de plată a dobânzii

Răscumpărarea este operațiunea prin care unitățile trezoreriei statului rambursează la termenul stabilit valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație prezentate de către persoanele fizice care au subscris la emisiunile de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație, la aceeași unitate a trezoreriei statului.

O dată cu răscumpărarea la scadență a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație unitățile trezoreriei statului plătesc persoanelor respective și dobânzile aferente.

Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație se poate efectua și prin subscrierea de către titular a sumelor la noua emisiune de certificate de trezorerie care se lansează în zilele respective, cu posibilitatea de a încasa dobânda aferentă sau de a o subscrie pe certificate de trezorerie, după caz.

Operațiunile privind răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație și plata dobânzilor se efectuează prin ghișeele casierilor trezoreriei statului. Data răscumpărării certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație este prima zi lucrătoare după împlinirea a 180 de zile calendaristice inclusiv.

Titularii pot prezenta certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație pentru răscumpărare și înaintea datei de răscumpărare, situație în care pentru perioada de subscriere, care se calculează din ziua încasării sumei și până în ziua prezentării pentru răscumpărare exclusiv, se acordă dobânda la vedere de 10% pe an.

Certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație neprezentate pentru răscumpărare în ziua stabilită (ziua scadenței) se transformă în *depozite* la trezoreria statului. Nivelul dobânzii la termen se modifică începând cu data de 5 iunie 2002 la 27% pe an. Ele se răscumpără de către trezoreria statului în ziua prezentării titularului la ghișeele acestuia, astfel:

a) Certificatele de trezorerie prezentate trezoreriei statului în maximum 30 de zile de la data scadenței (titularul se prezintă în a 31-a zi, certificatele de trezorerie rămân în *depozit la vedere* maximum 30 de zile) vor fi răscumpărate astfel:

— pentru perioada subscrisă, 180 de zile calendaristice, se achită suma nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație plus dobânda aferentă;

— pentru perioada de maximum 30 de zile, stabilită din ziua fixată pentru răscumpărare inclusiv și până în ziua prezentării la ghișeul casieriei trezoreriei statului exclusiv, se plătește pentru suma subscrisă dobânda la vedere de 10% pe an.

b) Certificatele de trezorerie prezentate în termen de peste 30 de zile de la data scadenței (titularul se prezintă în a 32-a zi, certificatele de trezorerie rămân în *depozit la termen* 31 de zile) vor fi răscumpărate cu dobânda capitalizată astfel:

— pentru perioada subscrisă, 180 de zile calendaristice, se achită suma nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație plus dobânda aferentă;

— pentru perioada în care certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație sunt în depozit, stabilită din ziua fixată pentru răscumpărare, inclusiv, și până în ziua prezentării titularului la ghișeul casieriei trezoreriei statului exclusiv, se plătește dobânda calculată prin aplicarea procentului de dobândă la termen asupra sumei rezultate din valoarea nominală și dobânda aferentă perioadei subscrise.

ARTICOLUL 9

Regimul fiscal

Dobânzile încasate de populație din subscrierea la certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație nu sunt supuse impozitării.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 3 iunie 2002.
Nr. 707.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind numirea administratorului special la Banca Turco-Română — S.A.

Având în vedere:

— Hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României nr. 37 din 30 aprilie 2002 privind retragerea autorizației de funcționare și declanșarea procedurii falimentului Băncii Turco-Române — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 15 mai 2002; și

— notificarea Tribunalului București — Secția a VII-a Comercială privind începerea procedurii falimentului Băncii Turco-Române — S.A., cu sediul în municipiul București, piața Alba Iulia nr. 8, sectorul 3,

în baza dispozițiilor art. 18 alin. 2 din Legea nr. 83/1998 privind procedura falimentului instituțiilor de credit, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 34 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României hotărăște:

Art. 1. — Se desemnează domnul Liviu Marica în calitate de administrator special al Băncii Turco-Române — S.A. începând cu data de 31 mai 2002. Remunerația tarifară de încadrare a domnului Liviu Marica va fi de 77.030.800 lei și va fi achitată conform prevederilor art. 18 alin. 3 și 4 din Legea nr. 83/1998 privind procedura falimentului instituțiilor de credit, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Începând cu data numirii administratorului special se suspendă dreptul de vot în privința numirii și

revocării administratorilor și dreptul cenzorilor, precum și dreptul la remunerație al administratorilor și cenzorilor.

Art. 3. — Administratorul special va prelua integral atribuțiile consiliului de administrație și va stabili condițiile optime pentru conservarea activelor și pentru încasarea creanțelor în interesul deponenților și al altor creditori.

Art. 4. — Prezenta hotărâre va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE AL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 31 mai 2002.
Nr. 40.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro